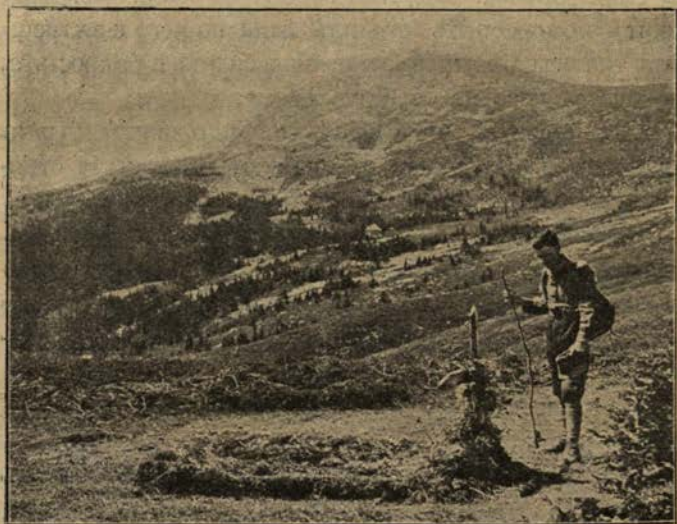

тамъ се отправилъ право къмъ дола. Дотукъ той е билъ въ пълно съзнание. Въ една малка низинка, обградена отъ храсти и борови дръвчета, той поседналъ като предварително си свалилъ раницата и забилъ бастона въ снѣга.

Вижда се, че е ималъ намѣрение да закуси, защото съ едната ржка бѣ хваналъ раницата си точно тѣй, както я хващаме, когато искаме да я отвързваме.

Петровъ гробъ.

Но голѣмата умора и силниятъ студъ сж му наложили единъ отдихъ. Въ такъвъ моментъ се появява едно полу-съзнателно, полу-сънно състояние — иска ви се да си подрѣмете. Подадете ли се на това приятно чувство — всичко е изгубено. Самъ вече никой не се събужда....

Не се събуди и нашиятъ приятелъ, който въ това малко долче завърши своята безшумна общест-